

PHẦN ĐẤU TRỞ THÀNH NGƯỜI CÁN BỘ TỐT

Đoàn Văn Công*

“Các cháu học thể dục thể thao ở đây không phải là để đạt ông kiện tướng này, bà kiện tướng nọ, cái chính là làm người cán bộ phục vụ đắc lực cho nhân dân, đem hiểu biết của mình ra tổ chức, hướng dẫn mọi người cùng tập luyện để nâng cao sức khỏe, đẩy lùi bệnh tật”, những lời dặn dò của chủ tịch Hồ Chí Minh khi Người về thăm Trường Trung cấp TDTT Trung ương năm 1961 đã trở thành “kim chỉ nam” chỉ đường cho chúng tôi, những học sinh trực tiếp được gặp Bác Hồ cũng như lớp lớp các thế hệ học sinh, sinh viên Trường Đại học TDTT Bắc Ninh trong suốt hành trình phấn đấu công tác sau này.

Bác xem học sinh Nhà trường biểu diễn bài võ kiếm 96 động tác do Võ sư Sáu Na người Nam Bộ hướng dẫn

Là học sinh nông thôn thi đỗ vào Trường Trung cấp Thể dục Thể thao Trung ương ngay những ngày đầu thành lập, tôi trở thành niềm tự hào trong dòng họ ở tỉnh Kiến An (cũ) thời kỳ đó. Do ham tập luyện thể thao từ nhỏ, nên vào trường được một năm, tôi được chọn vào lớp chuyên tu bóng đá. Lớp có 28 học sinh do thầy Nguyễn Thông, trưởng các môn bóng làm chủ nhiệm. Tập luyện trong môi trường thiếu thốn về nhiều mặt, Nhà trường lúc bấy giờ đã vận dụng nếp sống quân sự hóa để xây dựng ý thức tổ chức kỷ luật và phong cách sinh hoạt lành mạnh cho học sinh. Chính nếp sống sôi động trong công tác giảng dạy, học tập đã làm giảm bớt các khó khăn, tạo nên những tiền đề tốt đẹp,

lành mạnh để cán bộ giáo viên và học sinh Nhà trường không ngừng cố gắng, nỗ lực trong quá trình giảng dạy và học tập.

Tháng 12 năm 1961, Bác Hồ về thăm Trường Trung cấp TDTT Trung ương. Được đón và biểu diễn bài đồng diễn võ 96 động tác để Bác xem, tất cả giáo viên, học sinh đều rất hân hoan. Bất ngờ và ấn tượng hơn nữa, khi kết thúc bài võ kiếm, Bác ân cần bước gần tới các học sinh và chỉ ra những sai sót trong lúc tập luyện. Bác ôn tồn giảng giải cách cầm kiếm, tôi đứng ngay trên hàng đầu, cứ ngỡ như được Bác nói với riêng mình. Khi Mai Chinh chen lên để gần Bác hơn nữa, tôi đứng nhích ra nhường chỗ. Vì thế, sau này, trong các tấm ảnh “Bác Hồ sửa kiếm”,

*Học sinh Trung cấp Khóa II

Trong buổi nói chuyện với cán bộ, giáo viên và học sinh Trường Trung cấp Thể dục thể thao trung ương nhân dịp về thăm Trường ngày 14/12/1961, Bác căn dặn: "Các cháu học thể dục thể thao ở đây không phải là để đạt ông kiện tướng này, bà kiện tướng nọ, cái chính là làm người cán bộ phục vụ đắc lực cho nhân dân, đem hiểu biết của mình ra tổ chức, hướng dẫn mọi người cùng tập luyện để nâng cao sức khỏe, đẩy lùi bệnh tật"

tôi chỉ còn nhô cái đầu, một vài tấm ảnh khác chỉ thấy rõ khuôn mặt. Chúng tôi lắng nghe như nuốt từng lời của Bác. Và những lời dạy của Bác đã thấm sâu vào tâm trí tất cả chúng tôi.

Sau khi ra trường về nhận công tác ở mỏ than Đèo Nai được mấy năm thì tôi được lãnh đạo cử trở lại trường học khoá Chuyên tu Đại học 2 môn Bóng chuyền (1967-1970). Học xong, ôm ấp ý định về lại đất mỏ tiếp tục gây dựng phong trào TDTT trong công nhân mỏ ở tầm vóc mới, tuy nhiên, do nhu cầu phát triển thể thao thành tích cao của Thành phố Hải Phòng, tôi đã nhận quyết định về công tác tại Trường Thể thao thuộc Sở TDTT Hải Phòng, trực tiếp làm HLV đội bóng chuyền nữ thành phố. Những năm này, phong trào TDTT Hải Phòng phát triển mạnh toàn diện. Sở chủ trương đưa cán bộ năng lực tăng cường cho các huyện, quận với phương châm "Tất cả vì phong trào cơ sở", tôi về quận Hồng Bàng. Trong hai thập niên 70, 80, từ một quận có phong trào TDTT "thường thường bậc trung", Hồng Bàng nhanh chóng bứt lên dẫn đầu thành phố: Phong trào rộng, tổ chức vững, lực lượng (VĐV) mạnh. Quận Hồng Bàng có tới hàng trăm đơn vị đạt danh hiệu "Tiên tiến TDTT". Quận đã duy trì đội tuyển bóng chuyền nữ thành phố xếp hạng A miền Bắc nhiều năm, chưa kể hàng chục đội bóng chuyền nam, nữ khác thuộc các huyện cũng phát triển tương đối mạnh. Hoạt động Bóng đá trên địa bàn Quận cũng phát triển không kém gì Bóng chuyền. Các đội tuyển Điền kinh, Bơi lội, chạy Việt dã, chạy

tập thể... của Quận Hồng Bàng luôn dẫn đầu khối các quận nội thành. Phòng TDTT quận chỉ có 6 cán bộ, nhưng chúng tôi làm đủ phần việc của hàng chục cán bộ, HLV. Có thời gian dài, tổ chức điều tôi lên làm thư ký riêng cho đồng chí phó chủ tịch Ủy ban nhân dân thành phố.

Năm 2000, sau khi nhận quyết định nghỉ hưu, tôi về sống với vợ con tại thị xã Kiến An, Thành phố Hải Phòng. Thời gian này, TDTT có xu hướng chuyển sang hình thái mới. Lãnh đạo địa phương đã mời tôi ra xây dựng Câu lạc bộ Thể thao Kiến An theo hình thức xã hội hoá. Không lâu sau, hướng đi đó của Kiến An, Hải Phòng đã phát huy hiệu quả cao và lan rộng ra các tỉnh thành khác trong cả nước...

Hơn 40 năm công tác trên lĩnh vực TDTT với không ít những khó khăn, vất vả, khắc ghi lời dạy của Bác Hồ: "*Các cháu học TDTT không phải để trở thành ông kiện tướng này, bà kiện tướng nọ. Học để trở thành người cán bộ TDTT phục vụ nhân dân vì mục tiêu sức khỏe, bảo vệ Tổ quốc, góp phần cải tạo nòi giống...!*", chúng tôi đã không ngừng nỗ lực, cố gắng, sáng tạo và đã trở thành những người cán bộ TDTT phục vụ nhân dân vì mục tiêu sức khỏe, bảo vệ Tổ quốc... như những lời dặn dò của Bác.